

ТВОЈЕ РОЂЕЊЕ БОГОРОДИЦЕ ДЈЕВО ОБЈАВИ РАДОСТ ЦЕЛОЈ ВАСЕЉЕНИ, ЈЕР ИЗ ТЕБЕ ЗАСИЈА СУНЦЕ ПРАВДЕ,
ХРИСТОС БОГ НАШ, КОЈИ РАЗРУШИВШИ (ПРАРОДИТЕЉСКУ) КЛЕТВУ, ДАДЕ БЛАГОСЛОВ,
А УНИШТИВШИ СМРТ, ДАРОВА НАМ ЖИВОТ ВЕЧНИ!

У данима пред нама је и велики празник Воздвижење Часног и Животворног Крста Господњег који се обележава и у недељу пред и у недељу по празнику. Овим великим празником празнујемо спомен на два догађаја у вези са Часним Крстом Христовим: Проналажење Часног Крста на Голготи и Његово враћање у Јерусалим из Персије где отет лежаше 14 година. Пронађен Часни Крст свечано је уздигао патријарх Макарије и у свим православним храмовима уздизање се обавља на крају јутрења уз посебне молитве и поклоњење уз појање:

КРСТУ ТВОМЕ ПОКЛАЊАМО СЕ ГОСПОДЕ И ТВОЈЕ СВЕТО ВАСКРСЕЊЕ СЛАВИМО!

Не занемарујмо да је крст и наше назначење; свако ко хоће да иде Христовим путем мора носити крст. Ношење крста треба да нам буде радост, а не жалост и потиштеност. За то имамо свете сведоке Христове - светитеље на које треба да се угледамо, који нису жалили себе због тешкоћа кроз које су пролазили, смело су, са вером, надом и љубављу ишли кроз сва искушења, а кад је то требало, и животом својим сведочили су истину Божију. Господ их је на разне начине прославио пред нама у овом палом и грешном свету, а на св. Литургији их прослављамо и доживљавамо у предокусу вечног Божјег царства. Носити крст значи живети по Богу. Нисмо ли се много пута уверили да је оно што смо тешко искусили било добро и за спасење наше; нисмо ли много пута осетили да смо руковођени руком Божијом.

НЕДЕЉА 14. ПО ДУХОВИМА

14/1. септ.

Глас 5. На јутрењу Јеванђ. васк. 3. (Мк. 16,9-20). На Лит. ап. 170. (2. Кор. 1,21-2,4) и (Јевр. 13,7-16);
Мт. зч. 89. (22,2-14) и Мт. (5,14-19)

Као и сваке 14. недеље по Духовима на јутрењи слушамо из Јеванђеља по Марку о догађајима по Васкрсењу Господа који се прво јави Марији Магдалени, па ученицима на путу и напоскон Једанаесторици док бијаху за трпезом и прекори их за неверовање и окорелост срца јер не примише благовест о Његову Васкрсењу. Господ, препун љубави и мира, разуме слабости људске и након прекора поверава им мисију ширења јеванђеља свим народима света, те се Вознесе Оцу.

Коринћанима апостол Павле упућује *"Не као да ђосидаримо над вјером вашом, него смо ѿмогаћи ваше радости, јер вјером стијојше"*. Бог је онај који нас утврђује у вери нашој, који нас помаза, који нам даде залог Духа Светога јер умом нашим и вером својом без помоћи Господње неможемо примити превелику тајну спасења рода људскога. А у спомен српских светитеља чита се из Апостола део Посланице Јеврејима св. ап. Павла у којој се подсећају, а и ми, да се молитвено сећају својих старешина који ће пред Господом одговарати за своју заједницу.

Женидба царева сина је парабла, коју слушамо на св. Литургији из Јеванђеља, а којом се објашњава Царство Небеско. Господ, у овој причи цар, позива на гозбу све, али се многи оправдавају обавезама, те цар шаље слуге на раскриша и друмове да позову све за трпезу. Али нађе се и међу овима недостојних, који без свадбног руха хтедоше за трпезу Господњу, хтедоше у Царство без покајања. Јесте у Царство Небеско позвају се сви али непокајани и неспремни неће га се удостојити. Уз спомен српских светитеља слушамо део из Јеванђеља по Матеју у коме се искрени хришћани помињу као *"свѣтлосѣ сејѣш"*, они који примером своје вере светле и пред светом су путоказ спасења свог људског рода. Господ подсећа да се до краја света не укида нити иједна заповест из Закона, већ да је обавеза хришћана да чувају и шире сваку од заповеди које доводе у Царство Небеско.

РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ – МАЛА ГОСПОЈИНА

21/8. септембар

Празником рођења одабранице за дело спасоносног оваплоћења Сина Божијег започине нова црквена година – *"година милости Божије"*. Кћи богочежњивих Јоакима и Ане, подарена им је након дугог трпљења, смиреног подношења презира због бездетности и на њихове дуготрајне и истрајне молитве. Добила је име сходно откровењу Божијему Марија које значи на Јеврејском језику владарка, најузвишенија. На вечерњи ћемо слушати одељак из 1. Книге Мојсијеве – Книге Постања о томе како су се праоцу Јакову сину Исакову и Ревекином у виђењу показале лествице *"које стајаху на земљи а краком додириваше небо"*. Ово се сматра прасликом Богородице која повезује земљу са Царством Божијим. Одељком из Јеванђеља по Луки, на јутрењу, радост празника одживљавамо кроз сусрет Пресвете Дјеве Марије са Јелисаветом која је у утроби носила највећег међу људима, Св. Јована Крститеља Господњег. На литургији слушамо о Марти и Марији сестрама које су примиле Господа у свој дому. Једна трудећи се да Га достојно послужи а друга слушајући реч Његову. Марта бринући о земаљском а Марија о небеском. Господ подсећа Марту да је Марија бољи део одабрала, одабрала да брине о спасењу душе слушајући пропов. Господњу.

НЕДЕЉА 15. ПО ДУХОВИМА – пред Воздвижење

Рођење Пресвете Богородице – Мала Госпојина

21/8. септ.

Глас 6. Јев. Васк. 4. (Лк. 1,39-49 и 56). На Лит. ап. 215. (Гал. 6,11-18) и (2. Кор. 4,6-15) и (Фил. 2,5-11);
Јеванђ. (Јн. 3,13-17) и (Мт. 22,35-46) и (Лк. 10,38-42, 11,27-28)

На јутрењу слушамо из Јеванђеља по Луки о првом сведочанству Васкрсења Христова. Мирносоцица нашавши празан Христов гроб зачуђене и уплашене среташе два младића у сјајним одорама, два анђела који их подсетише на речи Христове да ће бити предан у руке грешника који ће Га распети да би Васкрсао у трећи дан како је и писано. Сетивши се објавише ученицима вест о Васкрсењу Учитељево али ови и даље малOVERНИ не вероваше.

На св. Литургији слушамо по три одељка из Апостола и три одељка из св. Јеванђеља јер овога дана славио поред Васкрсења Господњег и недељу пред Воздвижење Крста Господњег и Рођење Пресвете Богородице.

Галатима, Коринћанима и Филиплјанима ап. Павле упућује поуке како сачувати веру и достојанство хришћанина у свету где паганизам и сва могућа посрнућа оптерећују васколики народ а поготово хришћане.

Реч Господња из св. Јеванђеља ојачава веру хришћана на путу спасења.

ВОЗДВИЖЕЊЕ (УЗДИЗАЊЕ) ЧАСНОГ КРСТА ГОСПОДЊЕГ - КРСТОВДАН

27/14 септ.

Као и сви велики Господњи Празници, Крстовданско славље се обележава и у Недељу пред сам празник и у недељу по празнику. У светом предању Цркве прославља се свечано уз строг пост због доживљаја крсне смрти Господа Исуса Христа. Ово је дан када износимо и издижемо Часни Крст Господњи на средину храма и тиме видно указујемо поштовање и саживљавање са Спасоносним страдањима Господњим. Опоминући се и да и ми од Христа нам дати крст понесемо и пренесемо у достојанству и љубави, без роптања, осуде и гнева, кличући Васкрсењу Његовом – доказу наше непропадљивости. Из 2. Книге Мојсијеве – Излазак – слушало на вечерњој служби о томе како је Мојсије завапио Господу, јер вода коју најоше беше горка, а Господ му показа дрво *"да га метне у воду и вода поста слатка"*, што симболички прѣставља спасоносно дрво на које је Христос распет и које има чудотворна својства.

Из Јеванђеља по Јовану, на јутрењу, слушамо о смрти Христовој, вери у Христа који је светлост света. Такође ћемо на недељној литургији слушати о распећу, страдању и ношењу крста. *"Јер је ријеч о крсту људост онима који гину, а сила Божија нама који се спасавамо"*, поучава Ап. Павле Коринћане и остале хришћане.